

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512219013
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512219013.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľky H. E., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Z. P. na L. ul. č. XXX/X proti odporcovi H. E., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu vo Y. na F. ul. č. XX, právne zastúpenému Mgr. Tomášom Kreibikom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na Štefánikovej ul. č. 60, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 9P 278/2012-40 zo dňa 31.10.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 68,11 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Tomáša Kreibika vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s. č. účtu 0670177876/0900.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť

odporcovi trovy konania vo výške 229,48 Eur na účet právneho zástupcu odporcu Mgr. Tomáša Kreibika do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uviedol, že uznesením Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 9P 278/2012 zo dňa 11.06.2013 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľkou a vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Podaním doručeným súdu dňa 06.06.2013 vzala navrhovateľka svoj návrh na začatie konania späť z dôvodu, že sa zamestnala a jej finančná situácia sa zlepšila. Navrhla, aby súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca si uplatnil náhradu trov konania.

Následne súd citoval ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ust. § 72 ods. 3 Zákona o rodine a navrhovateľku zaviazal na náhradu trov konania, pretože zavinila zastavenie konania a návrh nevzala späť pre správanie sa odporcu. V zmysle ust. § 10 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len citovaná vyhláška) priznal odporcovi odmenu za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu a zastupovanie na pojednávaní) á 60,07 Eur, režijný paušál 1 krát á 7,63 Eur a 2 krát á 7,81 Eur a náhradu za stratu času vo výške 26,02 Eur t.j. celkom vo výške 229,48 Eur. Súd nepriznal odmenu za úkon právnej služby - nazretie do spisu, pretože sa nejednalo o účelne vynaložené trovy. Súčasne súd poukázal na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že v danom prípade by odmena za jeden úkon právnej služby predstavovala sumu 210,81 Eur, avšak súd nemohol prekročiť návrh odporcu a priznať mu viac ako požadoval, a preto určil odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 60,07 Eur tak ako si uplatnil odporca.

V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu navrhovateľka odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Namietala, že súd mal pri rozhodovaní o trovách konania zväžiť aplikáciu ust. § 150 O.s.p. a posúdiť, či v danom prípade nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, čím došlo podľa jej názoru k porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania. Uviedla, že jej návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a poukázala na svoje nepriaznivé majetkové pomery, pričom úhrada trov konania odporcovi by spôsobila nepriaznivý zásah v jej majetkovej sfére. Poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/08 a I. ÚS 2862/07 a navrhla napadnuté uznesenie zmeniť tak, že odporca nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že návrh na začatie konania bol neopodstatnený a s poukázaním na spôsob života, ktorý vedie navrhovateľka. Navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 68,11 Eur.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a

dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Citované ust. § 146 ods. 2 O.s.p. vyjadruje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku. Podľa ustálenej judikatúry platí, že ak žalobca (navrhovateľ) vezme návrh späť a nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. t.j. že návrh vzal späť pre správanie odporcu, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému (odporcovi) trovy konania.

Preskúmaním obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p., pretože podaním zo dňa 04.06.2013 (doručeným súdu dňa 06.06.2013) vzala navrhovateľka svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že si našla zamestnanie, v dôsledku čoho sa jej finančná situácia zlepšila. Späťvzatie návrhu na začatie konania teda nebolo vyvolané správaním odporcu, preto zastavenie konania z procesného hľadiska zavinila navrhovateľka, ktorú v zmysle citovaného ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. postihuje povinnosť nahradiť odporcovi vzniknuté trovy konania. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku navrhovateľky, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, pretože v čase jeho podania sa navrhovateľka nachádzala v nepriaznivej finančnej situácii, odvolací súd uvádza, že navrhovateľka nebola nútená vziať návrh na začatie konania späť v celom rozsahu.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s výškou trov konania, na náhradu ktorých zaviazal súd prvého stupňa navrhovateľku, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal trovy odvolacieho konania v celkovej výške 68,11 Eur, na náhradu ktorých zaviazal navrhovateľku. Odvolací súd poznamenáva, že odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 210,81 Eur a nie sumu 60,07 Eur, ktorú

vyčíslil právny zástupca odporcu, pričom v danom prípade sa jedná o úkon právnej služby podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) citovanej vyhlášky (odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej), za ktorý citovaná vyhláška určuje odmenu vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny t.j. vo výške 105,40 Eur (1/2 z 210,81 Eur). Vzhľadom na to, že podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p. súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, než čoho sa domáhajú (s výnimkou keď sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi), odvolací súd priznal odporcovi náhradu trov konania v celkovej výške 68,11 Eur (odmena vo výške 60,07 Eur + režijný paušál vo výške 8,04 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.